

der hans Administration. Vi tænkte saa, at han vilde søge at oprette det, han manglede paa dette Omraade. Der hengik saa et Par Maaneder fra Oktober, til vi drog Sagen frem i December under Ministerkonferencen. Men da Sagen saa i Januar kom til Forhandling her i Tinget, henviste Ministeren atter til sit Ukendskab til denne Sag. Nu var der gaaet 3—4 Maaneder, men Ministeren havde endnu ikke faaet Tid til at sætte sig ind i dette Spørgsmaal. Det er egentlig højst besynderligt, at Ministeren, der jo har været Folketingsmand i mange Aar og har siddet som Finansudvalgets Formand i en lang Række Aar, hvor netop disse Spørgsmaal ere blevne behandlede Aar efter Aar, staar frem og siger, at han ikke kender disse Ting, han har ikke sat sig ind i dem endnu. Og efter at der er gaaet 3—4 Maaneder, er det endnu ikke lykkedes ham at komme til Forstaaelse af dette Spørgsmaal. Saa vilde vi ikke vente længere, saa stillede vi vore Forslag, for det var muligt, at det kunde blive en Spore for Ministeren til saa endelig at sætte sig ind i disse Sager.

Det er jo ikke Smaating, det drejer sig om, det er et Aktiv paa 22 Mill. Kr., som er betroet til Ministerens Administration, og som ikke giver mere end 2 pCt. i Udbytte. Og vore ansete Forstmænd have udtalt i Tidsskrifter og paa Møder, at Statsskovenes Drift er forsømt, at der kunde bringes betydeligt mere ud af dem, end Tilfældet er, som de nu anvendes, at f. Eks. Bøgeskovenes Nettoudbytte kunde forøges med fra 20 til 50 pCt. Det er jo sørgeligt, at den forrige Landbrugsminister sad i saa mange Aar uden nogen Sinde at finde sig foranlediget til at røre ved dette. Men det kunne vi nu lade ligge. Det har ogsaa vist sig paa andre Omraader, at han ikke altid har haft det aabne Øje, som er nødvendigt. Men nu, da vi have faaet en ny Landbrugsminister, synes jeg, der var al mulig Grund til at drage dette frem.

Saa sagde Landbrugsministeren, at det var noget af det kosteligste, han endnu havde hørt, at man vilde paatvinge en Minister en Kommission; det var en kostelig Tanke, og det havde den højtærede Minister aldrig set før. Saa skal jeg minde den højtærede Minister om, hvad der skete i Rigsdagssamlingen 1900—01. Da blev der stillet et Forslag af Finansudvalget, hvor den ærede Landbrugsminister selv var Medforslagsstiller, og i dette Forslag hedder det: „Til en Kommission

til Undersøgelse af, hvorledes Staten dels ved Lovgivningsforanstaltninger, dels ved passende Tilskud hensigtsmæssigst kan støtte Bestræbelsen for Bekæmpelsen af Tuberkulose“ Vær saa artig, 25,000 Kr.! Da kom der ogsaa en Minister, som sagde, at det var et kosteligt Forslag, at man vilde paatvinge ham en Kommission. Det var en Højreminister, det var Goos, og han satte sig derimod med Hænder og Fødder; han vilde ikke lade sig paatvinge en Kommission. Men da var det den ærede Minister, som stod og vilde paatvinge en Højreminister en Kommission. Men nu har den ærede Minister altsaa lært, hvordan man skal tage imod det, og nu gentager han, hvad Højreministeren sagde i sin Tid: at han vilde ikke lade sig paatvinge en saadan Kommission.

Men nu vil jeg haabe, at den højtærede Minister vil benytte sin Tid godt, saaledes at han sætter sig ind i dette vigtige Spørgsmaal. For det er dog ikke ligegyldigt, om de danske Statsskove give et Nettoudbytte af 100,000 eller 200,000 Kr. mere eller mindre. Jeg vil altsaa haabe, at han nu vil benytte sin Tid til at sætte sig ind i dette store Spørgsmaal, og at han vil kunne tilegne sig de Forudsætninger, som han sagde, at han ikke havde, da han gik ind i Ministeriet, og at vi saa snart maa faa en Undersøgelse af denne Sag. For det er, som sagt, dog et Spørgsmaal, der er af den allerstørste Interesse for Statskassen, om den gamle Slendrian, som hersker med Hensyn til Statsskovenes Drift, skal fortsættes, eller der skal indføres passende Reformer, saaledes at dette store Aktiv ogsaa kommer til at give et passende Udbytte for Statskassen.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Maa jeg til det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (H. Madsen) med Hensyn til det Andragende, som han ikke saa imødekommet her paa Ændringsforslagslisten til Finanslovens tredie Behandling, sige, at jeg for et Par Dage siden har tilsendt Finansudvalget Ændringsforslag desangaaende til Tillægsbevillingslovens anden Behandling, og jeg haaber, at Finansudvalget med sædvanlig Redebonhed vil give dette Ændringsforslag sin Tilslutning, saa at de vedkommende ville faa det endogsaa et Bevillingsaar før, end hvis de var komne tidsnok. En mere ekspedit og en mere imødekommende Behandling kan det ærede Medlem antagelig ikke ønske sig: de ere komne for sent til at komme med paa Finansloven for det kommende Aar,